

Eiropas Savienības dalībvalstu vai to valdību vadītājiem, Eiropas Savienības iestāžu priekšsēdētājiem

Bieži izskan viedoklis, ka katra krīze ir arī iespēja. Pašreizējā krīze mums daudzkārt liek izvēlēties, un viena no jomām, kur jāizdara šāda izvēle, ir zinātne un tai sniegtais atbalsts. 2000. gadā Jūs un Jūsu priekšgājēji izvirzīja mērķi "līdz 2010. gadam kļūt par dinamiskāko uz zinātnes atziņām balstīto ekonomiku pasaulē". Nodoms bija tālejošs un cildens, bet mērķis vēl nav sasniegts.

Zinātne var palīdzēt rast atbildes uz daudziem steidzami risināmiem jautājumiem: jauni enerģijas ieguves veidi, jaunas ražošanas tehnoloģijas un preces, labāka izpratne par sabiedrībā norisošajiem procesiem un to, kā tos labāk ietekmēt. Šobrīd rodas revolucionāra jauna izpratne par to, kā darbojas mūsu ķermenis, un vēl nevar paredzēt tās ietekmi uz mūsu veselību un mūža ilgumu nākotnē.

Eiropa ir vadībā daudzās zinātnes nozarēs. Šo zināšanu pārvēršana inovatīvās jaunās precēs, pakalpojumos un nozarēs ir vienīgais veids, kā nodrošināt Eiropas konkurētspēju mūsdienu strauji mainīgajā globālajā vidē un Eiropas labklājību ilgā nākotnē.

Zināšanām nav robežu. Izcilu talantu pasaules tirgū pastāv spēcīga konkurence. Eiropa nevar atļauties zaudēt tās labākos pētniekus un pasniedzējus un daudz iegūtu, piesaistot talantīgus cilvēkus no ārzemēm. Mazāks pieejamais finansējums izciliem pētījumiem nozīmē mazāku kvalificētu pētnieku skaitu. Krasi samazinot Eiropas zinātnei un inovācijai paredzēto budžetu, mēs riskējam zaudēt veselu paaudzi talantīgu zinātnieku brīdī, kad tie Eiropai visvairāk nepieciešami.

Eiropas Pētniecības padome pārsteidzoši īsā laika posmā ir guvusi pasaules atzinību. Tā finansē labākos pētniekus visur Eiropā neatkarīgi no viņu valstspiederības, sniedzot iespēju izciliem cilvēkiem radīt izcilus projektus. Tā vērtīgi papildina valsts finansējumu fundamentālajai zinātnei.

Pētniecības finansēšana Eiropas līmenī ir katalizators pieejamo resursu optimālākai izmantošanai un palielina katras valsts budžeta līdzekļu efektivitāti. Šie Eiropas līdzekļi ir ārkārtīgi vērtīgi. Tie bez šaubām ir nesuši būtisku labumu

Eiropas zinātnei, kā arī ļāvuši palielināt sabiedrības ekonomiskos ieguvumus un Eiropas Savienības starptautisko konkurētspēju.

Tam, vai mēs atbalstām un, vēl jo svarīgāk – iedvesmojam, ārkārtējo zinātnes un inovācijas potenciālu, kas pastāv visur Eiropā, ir būtiska nozīme. Mēs esam pārliecināti, ka arī jaunā pētnieku paaudze paudīs savu viedokli — mēs Jūs aicinām viņos ieklausīties.

Mūsu jautājums Jums, valstu vai valdību vadītājiem un priekšsēdētājiem, kas tiksies 22.-23. novembrī Briselē, lai apspriestu Eiropas Savienības budžetu 2014.-2020. gadam, ir vienkāršs: brīdī, kad tiks paziņots Eiropas turpmākais budžets, kāda būs zinātnes loma Eiropas nākotnē?

Nobela prēmijas laureātu un Fīldsa prēmijas ieguvēju paraksti

SIDNEY ALTMAN, WERNER ARBER, ROBERT J. AUMANN, FRANCOISE BARRÉ-SINOUSI, GÜNTER BLOBEL, MARIO CAPECCHI, AARON CIECHANOVER, CLAUDE COHEN-TANNOUDJI, JOHANN DEISENHOFER, RICHARD R.ERNST, GERHART ERTL, SIR MARTIN EVANS, ALBERT FERT, ANDRE GEIM, SERGE HAROCHE, AVRAM HERSHKO, JULES A. HOFFMANN, ROALD HOFFMANN, ROBERT HUBER, SIR TIM HUNT, ERIC R. KANDEL, KLAUS VON KLITZING, SIR HAROLD KROTO, FINN KYDLAND, JEAN-MARIE LEHN, ERIC S. MASKIN, DALE T. MORTENSEN, ERWIN NEHER, KONSTANTIN NOVOSELOV, SIR PAUL NURSE, CHRISTIANE NÜSSLEIN-VOLHARD, VENKATRAMAN RAMAKRISHNAN, SIR RICHARD J. ROBERTS, HEINRICH ROHRER, BERT SAKMANN, BENGT I. SAMUELSSON, JOHN E. SULSTON, JACK W. SZOSTAK, SIR JOHN E. WALKER, ADA E. YONATH, ROLF ZINKERNAGEL, HARALD ZUR HAUSEN; PIERRE DELIGNE, TIMOTHY GOWERS, MAXIM KONTSEVICH, STANISLAV SMIRNOV, CEDRIC VILLANI